

VIDEO: MÎNDRU-i jazzul la Montreux!

Scris de Ion Maris

Sâmbătă, 21 Iulie 2012 12:39 - Ultima actualizare Sâmbătă, 21 Iulie 2012 14:45

Mîndru Elena este o fermecătoare artistă, o voce ce-a confirmat - în cea mai „populară” locație de gen a muzicii de jazz, Montreux - valoarea pe care o posedă.

Montreux Jazz Festival este tărâmul muzical pe unde au trecut și Ella Fitzgerald, Miles Davis, Al Di Meola, Ray Charles, locul unde competiția și ierarhizările propulsează nume de artiști în vârtejul lumii globale muzicale.

Elena Mîndru a fost vocea Răsăritului, a estului mereu imprevizibil, și-a ajuns pe podium (locul II și premiul publicului) într-o competiție în care au aplicat pentru a fi admiși 69 de artiști din 26 de țări. Clujeanca Elena Mîndru a acces în semifinale (alături de alte 10 nume din USA, Franța, Spania, Rusia, etc.) și nu s-a oprit decât pe podium. Elena este absolventă a Academiei de Muzică “Gh. Dima” din Cluj și, printre altele, a studiat jazzul cu Darius Bubeck și Mary King. A participat la festivaluri importante din țară și străinătate, amintim doar, Festivalul Jazz Napocensis, Festivalul de Jazz de la Sibiu, Festivalul Jeunesses Musicales, Festivalul Scrivere in Jazz (Sassari, Italia), Keep An Eye Jazz Award (Amsterdam) și a câștigat cu dăruirea și pasiunea pentru jazz un public ce-o apreciaza și-o ... adoră.

Am văzut-o prima dată pe Elena la Cluj – avusese o incursiune muzicală surprinzătoare la o întâlnire oficială – determinându-mă să o invit pentru un concert și la Sighet la prima ediție “Jazz Rendez-Vous” din octombrie 2011.

Laurii Montreux – ului, ce-au consacrat-o, cred, definitiv, pentru lumea aparte a jazzului, m-au determinat să-i solicit o întâlnire, pentru o discuție prietenească, informală despre muzică, succes, viață.

Ion Mariș: Elena, cred că ești obișnuită deja cu succesul! Este un instrument pentru desăvârșirea ta sau o țintă?

Elena Mindru: Cred că succesul este un element important pentru desăvârșirea oricărui muzician, implicit și pentru mine. Ținta e mai degrabă crearea unei muzici cât mai creative și mai reprezentative pentru un artist.

IM: Am aflat că ai fost în acest an (1 – 5 iulie) doar a doua prezență românească pe scena Montreux – ului după Luiza Zan, la Voice Jazz Competition. Se pare că ești, ai devenit un nume confirmat! Cum ai reușit să cucerești publicul de-acolo?

EM: Confirmarea de care vorbești a fost în primul rând din partea publicului, prin faptul că au ales să-mi acorde premiul lor, votând în seara finalei concursului. Nu știu ce anume i-a atras, cum i-am cucerit, însă pot să vă spun că au fost foarte receptivi la muzica și starea pe care am încercat să le creez de pe scenă, fapt deosebit de important pentru mine (și cred că pentru toți muzicienii). Au demonstrat că nu există bariere geo-politice, legate de apartenența unui individ la o anumită națiune, dovadă fiind faptul că am ajuns în finală alături de două soliste franțuzoaice, într-o zonă franceză, iar publicul a votat o româncă. Cred că publicul a fost și va fi întotdeauna cucerit de naturalețe, onestitate artistică și respect față de artă din partea artistului/muzicianului. Dacă lipsesc aceste lucruri din caracterul unui muzician, automat va exista o repulsie din partea publicului.

IM: Iubești sau trăiești jazzul?...

EM: Trăiesc și iubesc jazzul în același timp! Din păcate însă, până să ajung la această parte extrem de plăcută, trebuie să trec prin tot soiul de probleme organizatorice, birocratice, însă în momentul în care ajung pe scenă se deschide lumea de basm a jazzului, în care încerc să-i ademenesc alături de mine și pe cei din public.

IM: Care este diferența dintre Cluj și Aarhus, Stockholm?... Spune-ne ce-ai făcut prin țările nordice?...

EM: De aproape un an de zile locuiesc în mare parte în zona nordică a Europei, datorită programului masteral la care am fost acceptată să studiez – *Nordic Master of Jazz*, care presupune un parteneriat între patru universități nordice la care am ocazia să studiez câte un semestru... adică tot la câteva luni îmi iau casa în spinare și mă mut, însă pentru o cauză cât se poate de nobilă și utilă pentru formarea mea ca muzician de jazz. Până acum m-am perindat prin Aarhus, la Academia Regală de Muzică (Det Jyske Musikkonservatorium) și prin Stockholm, tot la Academia Regală de Muzică (Kungsliga Musikhögskolan). Diferențele dintre Cluj și aceste urbe scandinave sunt înșiși muzicienii foarte buni pe care i-am întâlnit și alături de care am cântat și receptivitatea publicului pentru muzica live/jazz/cultură/nou – două "detalii" extrem de importante pentru un muzician profesionist.

IM: Publicul românesc de jazz este avizat, educat sau doar pasionat?

EM: Publicul românesc e foarte eterogen în ceea ce privește preferințele muzicale și pestrițat cultural. Există și public avizat (mai puțin, comparativ cu zona nordică a Europei), însă mare parte din publicul românesc e pasionat, iar numărul celor pasionați de jazz crește surprinzător. Am observat o schimbare pozitivă și extrem de benefică pentru muzicieni, și anume preferința/plăcerea publicului pentru muzica live 100%. E foarte importantă această pasiune pe care am întâlnit-o la publicul românesc, pentru că știm cu toții că procesul de educare e dependent de pasiune.

IM: Ce preferi acuratețea sau improvizația, sobrietatea sau excentrismul?

EM: Prefer mai degrabă o improvizație acurată. Îmi place ca lucrurile să fie clare, acurate când vine vorba despre organizare, însă după ce totul funcționează și are o anumită logică internă, consider că e foarte productivă improvizația, în special în muzică. În ceea ce privește sobrietatea sau excentrismul, o ponderare e întotdeauna utilă. În viața de zi cu zi adopt o simplitate care merge spre un clasic sobru, însă în muzică ador excentrismul, din toate punctele de vedere.

IM: Dacă ar fi să-ți alcătuiești un band ideal, cu instrumentiști consacrați, pe cine ai include?

EM: E greu de ales! Aș ajunge să am o orchestră cu o "partidă" de pian și claviaturi de tot felul, mulți toboșari, basiști și suflători. Dacă e să mă rezum la un combo standard de jazz, pe moment îmi vin în minte Joshua Redman la saxofoane, Miles Davis la trompetă, Oscar Peterson la pian, Marcus Miller la bass și Art Blakey la tobe.

IM: Cu cine colaborezi/ lucrezi la ora actuală?

EM: Mă consider foarte norocoasă în ceea ce privește colaborările mele cu ceilalți muzicieni. Am avut ocazia să cânt alături de muzicieni români sau din străinătate, foarte cunoscuți pe plan internațional precum Will Kennedy, Melvin Davis, Patrice Rushen, Darius Brubeck, Alfredo Paixao sau cunoscuți pe plan național – Sorin Romanescu, Lucian Nagy, Andrei Tudor (Big Bandul Radio) și mulți alții. Însă cel mai mult am colaborat cu cvintetul meu format din Dan Păcurar la saxofon tenor, Albert Tajti la pian, Daniel Dumitrana la contrabas, Grațian Silaghi la tobe și de curând cu Michael Acker la bas electric, toți din generația tânără a jazzului românesc. Evident, punctul forte al programului masteral în cadrul căruia studiez (Nordic Master of Jazz) e legat chiar de acest lucru – îmi oferă ocazia să cunosc și să cânt alături de foarte mulți muzicieni din întreaga Europă, chiar întregul mapamond uneori.

IM: Din cate stiu studiezi foarte mult. Ai timp și pentru tine? Care sunt preocupările tale extra-muzicale?

EM: Încerc să-mi folosesc timpul la maxim pe cât posibil, însă consider că tot ce fac e pentru mine, inclusiv când studiez sau mă ocup de probleme birocratice, așa pot afirma că am enorm de mult timp pentru mine! Ca muzician de jazz (mai ales în România), sunt obligată oarecum să am mai multe preocupări extra-muzicale, de la activități economice, la activități tehnice și uneori chiar... culinare. Mă pasionează foarte mult domeniul tehnic, așa că mă ajută enorm în toate activitățile mele muzicale.

IM: Stiu că pregătești publicului câteva mici surprize, printre acestea fiind inclusă și imprimarea unui CD cu colinde. Dă-ne, te rog, câteva detalii.

EM: Da, într-adevăr, am pregătit pentru publicul românesc un proiect inedit care se numește Romanian Winter Stories și care conține zece colinde românești (laice și religioase) pe care le-am prelucrat în stilul nostru. Acum lucrez la partea de producție, așa că invit pe toții cititorii să ne urmărească pentru că venim să colindăm jazz pe românește în luna decembrie! Totodată, vor putea găsi albumul nostru în librării (Cărturești) și magazinele de specialitate, pe unele platforme online, dar mai ales la concertele noastre live din acea perioadă.

IM: Pe termen lung, cum îți imaginezi viitorul tău?

EM: Sper că viitorul meu va fi plin de jazz și de proiecte cât mai frumoase și inedite muzical, alături de artiști cât mai creativi. Sper să pot oferi publicului cât mai multă muzică de calitate și să contribui pozitiv la dezvoltarea jazzului în România și în Europa.

VIDEO: MÎNDRU-i jazzul la Montreux!

Scris de Ion Maris

Sâmbătă, 21 Iulie 2012 12:39 - Ultima actualizare Sâmbătă, 21 Iulie 2012 14:45

IM: Cred că ne vedem și anul acesta la Sighet! Ce mesaj ai pentru concitadinii mei?

EM: Sper să ne vedem chiar în luna decembrie, intenționez să vă colindăm! Mesajul meu e unul simplu: lăsați muzica să vă hrănească sufletul!

□ Elena, îți doresc mult succes în activitatea muzicală și te așteptăm în decembrie la Sighet!

AUTOR: Ion Maris

iulie 2012

www.sighet-online.ro

NOTA: Mai jos aveți integral concertul ELENEI MINDRU din toamna anului 2011 de la Sighet. Vizionare placută!

VIDEO: MÎNDRU-i jazzul la Montreux!

Scriș de Ion Maris

Sâmbătă, 21 Iulie 2012 12:39 - Ultima actualizare Sâmbătă, 21 Iulie 2012 14:45

[Concert Elena Mindru la Jazz rendez-vous Sighet...](#) *de* [SighetOnline](#)

[Elena Mindru concert Jazz Rendez-vous, 30...](#) *de* [SighetOnline](#)

[Fly me to the moon- Elena Mindru si Bega Blues...](#) *de* [SighetOnline](#)

[Elena Mindru si Bega Blues Band la Sala George...](#) *de* [SighetOnline](#)